

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119213162
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119213162.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Matúša Staríčka, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpená JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majerníkova 3A, Bratislava, proti žalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom B. XXX, o zaplatenie 230,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 39Csp/114/2019-51 zo dňa 13.05.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu sa v časti výroku II. a III. z r u š u j e a vec sa v tomto rozsahu v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10,00 % ročne z dlžnej čiastky 230,- eur od 23.12.2016 do zaplatenia, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur, poplatkov za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur, zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,- eur od 17.03.2016 do 18.04.2016, zo sumy 260,- eur od 19.04.2016 do 18.05.2016, zo sumy 230,- eur od 19.05.2016 do zaplatenia (I. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (III. výrok).

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou po čiastočnom späťvzťatí žaloby domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 230,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 23.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania a to z titulu nezaplateného zvyšku úveru poskytnutému žalovanému vo výške 300,- eur.

Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 53 ods. 1 až 3, 4, 5, § 101, § 103, § 111, § 488, § 489, § 497, § 517 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) a dospel k záveru o nedôvodnosti nároku žalobcu vzhľadom na premlčanie nároku. Mal za to, že právny vzťah medzi stranami sporu bol založený zmluvou o úvere číslo 207202400 zo dňa 17.03.2016, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 300,- eur, ktorý žalovaný čiastočne uhradil vo výške 70,- eur, preto by žalobcovi vznikol nárok na zostatok žalovanej istiny vo výške 230,- eur. Námietku premlčania žalobca nesporeval, pričom splátky úveru boli dojednané a to prvé štyri splátky vo výške 1,- eur a ďalšie splátky vo výške 58,80 eur, ktoré boli splatné počnúc dňom 17.04.2016, vždy k 17. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že posledná splátka bola splatná dňa 17.12.2016. Okresný súd nemal za preukázané zosplatenie úveru dňom 22.12.2016, preto plnenie bolo dohodnuté v splátkach a premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok s tým,

že posledná splátka bola splatná dňa 17.12.2016, ale žaloba bola podaná až po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, dňom 19.12.2019. Okresný súd okrajovo dodal, že žalobca nešpecifikoval, na základe ktorej nezaplatennej splátky malo dôjsť k omeškaniu, pričom tvrdil, že predchodca žalovaného zaplatil naposledy dňa 18.05.2016, pri čiastočnom zápočte žalovaným zaplatenej časti na splátku splatnú v júli 2016, mal byť žalovaný v omeškaní už zaplatením práve danej splátky. Aj keby malo dôjsť k mimoriadnej splatnosti trojmesačnej zákonnej lehote, či štvormesačnej dohodnutej lehote, nárok by bol rovnako premlčaný, pretože ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby pred otvorením pojednávania konanie v uvedenej časti zastavil podľa výroku I.

O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 článok 4 ods. 1, 2, článok 17 CSP tak, že žalovanému s poukazom na článok 4 ods. 2 a článok 17 CSP nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne nevznikli.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie konkrétne do výroku II. a výroku III. podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Poukázal na uzavretú zmluvu s predchodcom žalovaného dňa 17.03.2016, ktorou bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 300,- eur s tým, že žalovaný v zmluve výslovne prehlásil a potvrdil svojim podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou. Taktiež žalovaný vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami úveru, ktoré boli nedeliteľnou súčasťou zmluvy. Poukázal na bod 3 zmluvy, podľa ktorého sa dlžník zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 474,40 eur v 12 pravidelných splátkach tak, že prvé splátky zaplatí po 1,- euro a ďalšie splátky po 58,80 eur k 17. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 17.04.2016 na jeho účet alebo v hotovosti mandatárovi. Preto nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predmetná suma 474,40 eur pozostávala z istiny úveru vo výške 300,- eur a z odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 0,- eur, úroku vo výške 74,40 eur (32,22 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku) a expresný poplatok vo výške 100,- eur. V zmluve bolo jasné rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov. Za nesprávne považoval konštatovanie súdu o absencii údajov o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, ktoré sú zreteľné v bode 3 zmluvy. Preto predmetná zmluva nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, nakoľko spĺňala všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Ďalej uviedol, že jednotlivými splátkami sa hradí najskôr istina úveru a po jej uhradení sa uhrádza zostatok úveru (úroky, poplatok). Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania. V prípade osoby žalovaného mal za to, že ide o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, navyše k podpisu zmluvy nebol donútený. Zároveň poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Tiež poukázal na § 39 OZ. Keďže dohoda o úrokovej sadzbe spĺňala všetky náležitosti stanovené zákonom, nemožno považovať právny úkon za absolútne neplatný, keďže žalovaný v zmluve vyhlásil, že sa s ňou oboznámil a súhlasí s jej obsahom vrátane všeobecných podmienok. Nestotožnil sa so záverom okresného súdu o premlčaní nároku, nakoľko žalobu bola podaná v stanovenej lehote, návrh na vydanie platobného rozkazu bol zo strany žalovaného odoslaný dňa 19.12.2019, pričom dlh bol splatný dňa 22.12.2019.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na premlčaní nároku žalobcu a nesúhlasil s podaným odvolaním, keďže posledná splátka bola uhradená dňa 18.05.2016 a tým sa stal celý dlh splatný, pričom premlčacia doba začala plynúť od zaplatenia poslednej splátky, t. j. od 18.05.2016.

Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na predchádzajúcich podaniach ako aj na podanom odvolaní.

Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poukázal na premlčanie nároku a nedodržanie podmienok žalobcu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu v tomto rozsahu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, a preto je jeho rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti vecne nesprávne.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010).

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uzatvoril s právnou predchodkyňou žalovaného A. A., narodenou dňa XX.XX.XXXX, zomrelou dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou jej bol poskytnutý dňa 17.03.2016 úver vo výške 300,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach a to tak, že prvé štyri splátky bola povinná zaplatiť vo výške po 1,- euro a ďalšie splátky vo výške 58,80 eur vždy k 17. dňu v mesiaci, počnúc dňom 17.04.2016. V predmetnej zmluve bol dojednaný úrok vo výške 74,40 eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur, teda celkove sa zaviazala uhradiť sumu 474,40 eur, pri úrokovej sadzbe vo výške 32,22 %, RPMN vo výške 37,43 %, doba trvania zmluvy a termín poslednej splátky bol dojednaný dňom 17.03.2017. Okresný súd lustráciou zistil, že žalovaná po podaní žaloby (žaloba podaná dňa 19.12.2019) zomrela dňa XX.XX.XXXX a v dedičskom konaní po žalovanej ako poručiiteľke sa stal na základe uznesenia o potvrdení nadobudnutia dedičstva zo dňa 19.03.2020 jediným dedičom žalovaný – A. A., preto uznesením č. k. 39Csp/114/2019-29 zo dňa 29.03.2021 pokračoval v konaní s dedičom pôvodne žalovanej. Žalobca počas konania vzal späť žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % zo sumy 230,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur a poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur, ako aj zmluvného úroku vo výške 32,22 % zo sumy 300,- eur od 17.03.2016 do 18.04.2016, zo sumy 260,- eur od 19.04.2016 do 18.05.2016 a zo sumy 230,- eur od 19.05.2016 do zaplatenia, ktoré konanie okresný súd v danej časti zastavil (I. výrok). Predmetom konania zostal zostatok istiny vo výške 230,- eur, nakoľko žalovaný uhradil sumu 70,- eur do podania žaloby. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Okresný súd nezhliadol zosplatenie predmetného úveru, preto mal za to, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok, pričom podľa okresného súdu bola posledná splátka splatná dňa 17.12.2016, teda pred podaním žaloby, z ktorého dôvodu žalobu zamietol.

Vychádzajúc z právneho posúdenia okresného súdu dospel odvolací súd k záveru, že prvoinštančný súd sa dopustil viacerých pochybení ohľadne právneho záveru, keď uviedol, že posledná splátka úveru – istiny bola splatná dňa 17.12.2016, čo vôbec z obsahu spisu nevyplýva. Podľa tvrdení žalobcu ako aj obsahu zmluvy mal dlžník uhrádzať na predmetný úver splátkami najskôr istinu a až následne úroky či ďalšie poplatky, preto na istinu prvé štyri mesiace uhrádzal po 4,- eurá a ďalšie mesiace mal uhrádzať po 58,80 eur mesačne. Danou skutočnosťou sa okresný súd vôbec nezaoberal, neuviedol z akého dôvodu

dospel k záveru o splatnosti poslednej splátky dňa 17.12.2016, keď uvedené vôbec nekorešponduje nielen s tvrdením žalobcu, ale ani s obsahom spisu. Je pravdou, že žalobca v odvolaní uvádzal aj také námietky, na ktorých nebolo založené rozhodnutie prvoinštančného súdu a to ohľadne bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, či rozlíšenia splátok istiny, úrokov a poplatkov, ako aj dobe trvania a termínu splatnosti úveru, pretože okresný súd žalobu zamietol pre vznesenú námietku premlčania žalovaným. Nakoľko právny záver okresného súdu o premlčaní celého nároku žalobcu, ktorý zostal predmetom sporu po späťvzati žaloby ohľadne úrokov a poplatkov nekorešponduje s obsahom spisu, je v danej časti rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné a nemožno právny záver okresného súdu o premlčaní nároku žalobcu považovať za správny.

Za ďalšie pochybenie okresného súdu považoval odvolací súd otázku skúmania právneho nástupníctva žalovaného po pôvodne žalovanej poručiťke A. A., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, keď obsahom spisu nebolo dedičské rozhodnutie a teda odvolací súd nemohol preskúmať správnosť postupu prvoinštančného súdu podľa § 63 ods. 1, 2 CSP.

Podľa § 63 ods. 1, 2 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

Judikatúra zastáva názor, že ak bolo dedičské konanie zastavené pre nemajetnosť poručiťka, resp. poručiťka zanechal len majetok nepatrnej hodnoty a zároveň nebolo ani v prebiehajúcom sporovom konaní preukázané, že by poručiťka mal iný majetok, ktorého existencia by umožňovala súdu samostatne uvážiť, či vo vzťahu k tomuto majetku prichádza do úvahy právne nástupníctvo inej osoby, je potrebné konanie zastaviť podľa § 63 ods. 1 CSP, keďže z povahy veci nie je možné v konaní pokračovať, ak neexistuje právny nástupca zomrelej strany, teda osoby, ktorú právny poriadok dosadzuje vo vzťahu k neuhradeným dlhom do právneho postavenia zomretého podľa § 470 Občianskeho zákonníka („OZ“).

V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to v zásade až po skončení konania o dedičstve.

Ak stranu sporu tvorí fyzická osoba, čo bol prejednávaný prípad na strane žalovanej, ktorá počas v priebehu sporového konania zomrie, do úvahy prichádza buď zastavenie konania alebo naopak pokračovanie v konaní a to v prípade, ak predmet konania tvorí tzv. majetkový spor. Za majetok predstavujú aktíva a pasíva oceniteľné peniazmi, čo bol aj daný prípad. V takých prípadoch súd obligatórne v konaní pokračuje s definovanými subjektmi, predovšetkým s dedičmi fyzickej osoby, prípadne s tými, na ktorých prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide.

Okresný súd síce v uznesení č. k. 39Csp/114/2019-29 zo dňa 29.03.2021 v jeho odôvodnení uviedol, že na základe právoplatného dedičského rozhodnutia uznesenia o potvrdení nadobudnutia dedičstva jediným dedičom mal za preukázané, že dedičom zo zákona v I. dedičskej skupine je A. A., avšak uvedená skutočnosť z obsahu spisu nevyplýva, keďže obsahom spisu nie je dedičské rozhodnutie, či dedičský spis.

Uznesenie o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom zomrelej fyzickej osoby podľa výsledku dedičského konania prichádza do úvahy, ak sa zistia dedičia fyzickej osoby na ktorých prešlo právo alebo povinnosť o ktorú z konaní ide. Dedičia zodpovedajú za dlhy poručiťka do výšky nadobudnutého dedičstva, pričom z obsahu spisu nie je možno zistiť, či poručiťka zanechala majetok a teda či jej právny

nástupca – žalovaný zodpovedná za jej dlhy v celom rozsahu alebo len v časti resp. vôbec. Uvedenou skutočnosťou sa prvoinštančný súd vôbec nezaoberal.

Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v odvolaní napadnutom II. a III. výroku a vec vrátil okresnému súdu v danom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou prvoinštančného súdu bude pripojiť dedičský spis, oboznámiť sa s rozhodnutím vydanom v dedičskom konaní a posúdiť právne nástupníctvo žalovaného po pôvodnej žalovanej – poručiiteľke. Za predpokladu nadobudnutia majetku po poručiiteľke žalovaným bude následne opätovne posudzovať predmetný nárok žalobcu a to s poukazom na splatnosť jednotlivých splátok a to prvé štyri splátky po 1,- eur a ďalšie zvyšné splátky po 58,80 eur s tým, že podľa zmluvy ako aj tvrdení žalobcu dlžník splácal jednotlivými splátkami najskôr istinu úveru a až následne bol povinný splácať príslušenstvo. Predmetný dlh sa nestal splatným dňa 17.12.2016 ako okresný súd uviedol, preto opätovne okresný súd posúdi, k akému dátumu, a ktorou splátkou došlo, resp. by došlo k uhradeniu celej istiny pri výške splátky 58,80 eur od 5. splátky (prvé 4 splátky boli dohodnuté po 1,- eur), ktorej zvyšok istiny je predmetom sporu a následne opätovne rozhodne o nároku žalobcu s poukazom na vznesenú námietku premičania žalovaným.

Svoje rozhodnutie okresný súd náležite zdôvodní tak, aby bolo konkrétne, jednoznačné a zrozumiteľné, teda preskúmateľné, čiže aby spĺňalo zákonné kritéria uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

Odvolaním nenapadnutý I. výrok rozsudku prvoinštančného súdu zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 CSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.